

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-84-23>

УДК 330.341.1:658.1

ДІАГНОСТИКА ЧИННИКІВ ЗОВНІШНЬОГО ТА ВНУТРІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

DIAGNOSIS OF EXTERNAL AND INTERNAL ENVIRONMENTAL FACTORS OF INNOVATIVE DEVELOPMENT OF AN INDUSTRIAL ENTERPRISE

Некрасова Любов Аркадіївна

доктор економічних наук, професор,
Національний університет «Одеська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4305-7547>

Ткачук Тетяна Миколаївна

здобувачка PhD,
Національний університет «Одеська політехніка»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0702-6188>

Niekrasova Liubov, Tkachuk Tetiana

Odesa Polytechnic National University

У статті проведено дослідження щодо діагностики чинників зовнішнього та внутрішнього середовища інноваційного розвитку підприємства. Виявлено їх складові та роль у веденні інноваційної діяльності підприємства. Відображено взаємозв'язок внутрішніх і зовнішніх чинників, що визначають інноваційний розвиток промислового підприємства. Проаналізовано дані міжнародних рейтингів, що характеризують рівень інноваційного розвитку країн: Глобальний індекс інновацій (GII), Індекс Європейського інноваційного табло (EIS) та Індекс інноваційного розвитку агентства Bloomberg (BII). За рахунок отриманих стандартизованих показників сформовано теплові карти, що дали змогу візуалізувати їх динаміку та визначити основні тенденції розвитку. Побудовано структурно-аналітичну модель внутрішнього середовища підприємства в контексті формування інноваційного розвитку.

Ключові слова: інновації, інноваційний розвиток, діагностика, чинник, зовнішнє середовище, внутрішнє середовище, промислове підприємство, трансформація.

The article examines the diagnosis of external and internal environmental factors of innovative development of an enterprise. Their components and role in conducting innovative activities of an enterprise are identified. The lack of a systematic quantitative and qualitative assessment of the impact of these factors complicates the adoption of informed management decisions on the formation and implementation of an innovation strategy. The purpose of the article is to conduct a comprehensive diagnosis of the external and internal environment factors that influence the innovative development of an enterprise, determining the nature and directions of their influence to justify strategic management decisions. The interconnection between internal and external factors that determine the innovative development of an industrial enterprise is reflected. Data from international rankings characterizing the level of innovative development of countries were analyzed: the Global Innovation Index (GII), the European Innovation Scoreboard Index (EIS), and the Bloomberg Innovation Index (BII). A comparative analysis of the components of the Global Innovation Index for 2022-2025 shows a deterioration in Ukraine's position in most areas of innovative development. An analysis of the European Innovation Scoreboard indicators for 2022-2025 suggests that factors related to human resources, digital transformation, and environmental sustainability have a decisive influence on the external environment of Ukraine's innovative development. The results of Ukraine's rating assessment according to the components of the Bloomberg Innovation Index in 2019-2021, which characterize the parameters of the external environment for innovative development in the pre-war period, confirm that it was formed under the influence of structurally heterogeneous factors. Based on the standardized indicators obtained, heat maps were created, which made it possible to visualize their dynamics and identify the main development trends. A structural-analytical model of the internal environment of an enterprise in the context of innovative development was constructed.

Keywords: innovation, innovative development, diagnostics, factor, external environment, internal environment, industrial enterprise, transformation.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку національної економіки характеризується високим рівнем невизначеності та трансформацією ринкових механізмів функціонування підприємств. За таких умов інноваційний розвиток набуває статусу ключового чинника забезпечення конкурентоспроможності та економічної стійкості. В той же час результативність інноваційної діяльності визначається не лише внутрішнім потенціалом підприємства, а й сукупністю зовнішніх умов, що формують середовище його функціонування. Проте відсутність системної кількісно-якісної оцінки впливу зазначених чинників ускладнює прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо формування та реалізації інноваційної стратегії. Зовнішні чинники – макроекономічна ситуація, інституційні обмеження, регуляторна політика, стан ринкової кон'юнктури, рівень технологічного розвитку галузі – визначають можливості та обмеження інноваційного поступу. Внутрішні чинники – ресурсне забезпечення, організаційна структура, кадровий потенціал, рівень цифровізації, стратегічна зрілість системи управління – формують здатність підприємства до генерування, впровадження та комерціалізації інновацій. Виявлення наряду та характеру їх впливу потребує проведення комплексної діагностики на основі відповідного інструментарію.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вплив чинників зовнішнього та внутрішнього середовища на функціонування промислових підприємств досліджуються багатьма вітчизняними науковцями, зокрема О. Гук [3], С. Демиденко [16], Д. Крилов [8]. У публікації О. Гук та А. Мельник [3] систематизовано фактори впливу на інноваційну діяльність підприємств із виокремленням зовнішніх і внутрішніх детермінант. Автори підкреслюють роль макроекономічної стабільності, державної підтримки, рівня розвитку конкуренції, доступу до фінансових ресурсів, а також внутрішніх характеристик підприємства: кадрового потенціалу, інноваційної культури, ресурсного забезпечення та організаційної структури. Дослідження С. Демиденко [16] присвячене особливостям стратегічного аналізу середовища підприємства. Важливим є підхід до розмежування факторів прямого та опосередкованого впливу, а також відзначення необхідності системного аналізу внутрішніх ресурсів і можливостей підприємства. У статті Д. Крилова [8] проведено аналіз рейтингового оцінювання розвитку інноваційної

діяльності в Україні на основі міжнародних індексів та національних статистичних показників та визначено ключові проблемні аспекти інституційного, фінансового та технологічного характеру.

Питання інновацій та інноваційного розвитку промислових підприємств висвітлено в наукових працях таких вітчизняних вчених, як К. Василюк та В. Кобелев [4], А. Ревенко [10]. У статті В. Кобелев та К. Василюк [4] досліджено сутність інноваційної діяльності промислового підприємства, її складові та особливості організації. Автори підкреслюють роль виробничо-технологічного потенціалу, науково-дослідної бази, фінансового забезпечення та управлінських механізмів у формуванні інноваційної активності. У контексті діагностики внутрішнього середовища інноваційного розвитку науковці конкретизують ключові внутрішні чинники – ресурсні, кадрові, технологічні та організаційні – які визначають спроможність підприємства до генерування та впровадження інновацій. У статті [10] проаналізовано інноваційний розвиток економіки України з позицій фінансово-кредитного забезпечення та макроекономічних умов. Автори підкреслюють залежність інноваційної активності від рівня державної підтримки, інвестиційного клімату, розвитку фінансових інструментів і доступності кредитних ресурсів. Тим самим всі вище відзначені дослідження науковців дають змогу сформулювати комплексний підхід до діагностики чинників інноваційного розвитку підприємства.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність значної кількості наукових досліджень, присвячених проблематиці інноваційного розвитку, практичне застосування інструментів діагностики чинників зовнішнього та внутрішнього середовища доволі часто має несистемний характер і недостатньо інтегрується у систему стратегічного управління підприємством. Це зумовлює потребу у підході, що поєднує систематизацію чинників, їх кількісну оцінку та аналітичну інтерпретацію результатів для прийняття обґрунтованих стратегічних рішень.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є проведення комплексної діагностики чинників зовнішнього та внутрішнього середовища, що впливають на інноваційний розвиток промислового підприємства, з визначенням характеру та напрямів їх впливу для обґрунтування управлінських рішень стратегічного спрямування.

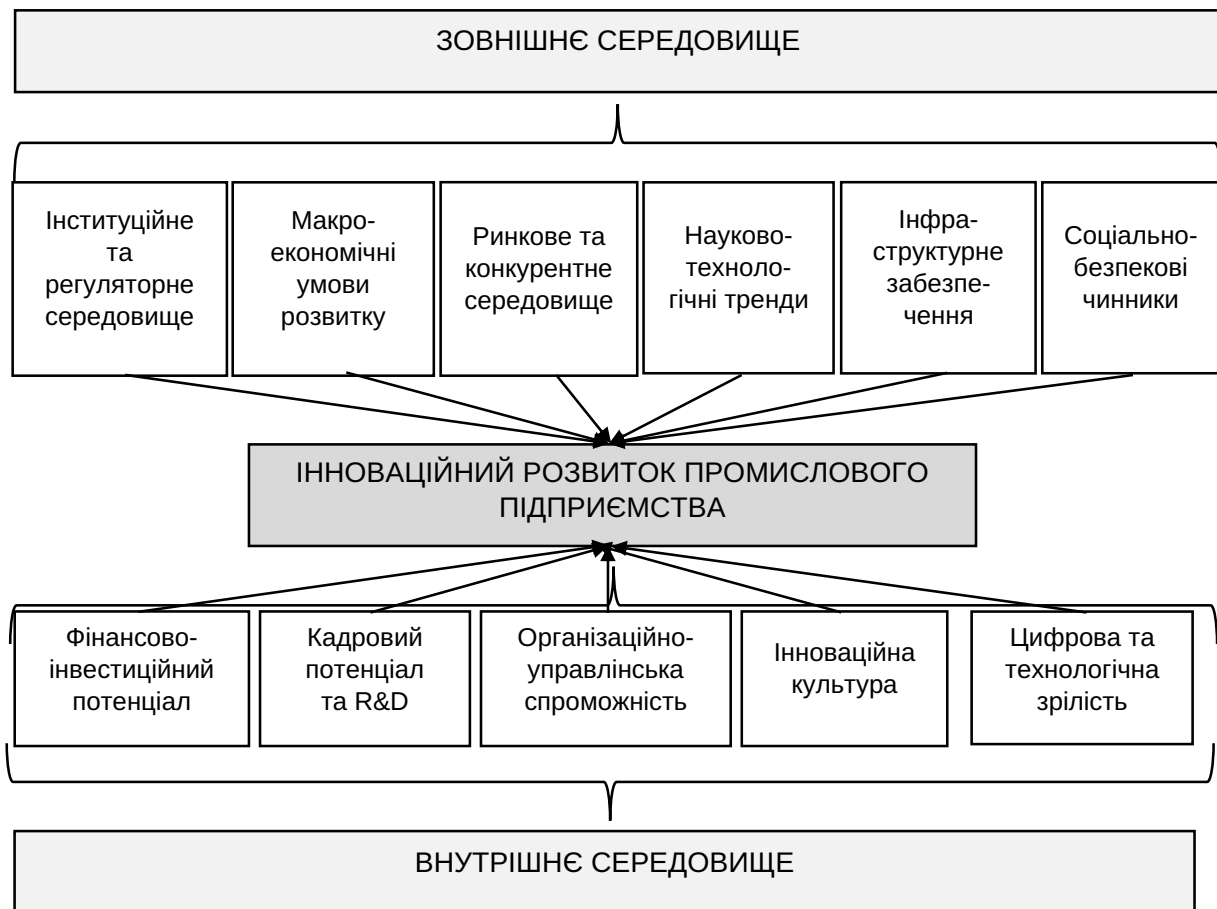
Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах зростаючої невизначеності та загострення технологічної конкуренції результативність інноваційного розвитку промислових підприємств значною мірою визначається здатністю своєчасно й комплексно враховувати вплив чинників зовнішнього та внутрішнього середовища. Проведення діагностики середовища інноваційного розвитку є обов'язковою передумовою формування обґрунтованих стратегічних рішень, оскільки забезпечує системне виявлення та оцінювання як стимулюючих, так і обмежувальних детермінант інноваційної активності підприємства.

О. Драган та М. Карпа відзначають, що вибір напряму інноваційного розвитку підприємства є складним багатоступеневим процесом, що вимагає системного підходу та застосування відповідних аналітичних інструментів на кожному етапі [1]. Формування стратегічних рішень у сфері інновацій не може ґрунтуватися на інтуїтивних підходах або локальних управлінських діях, оскільки їх результатив-

ність визначається комплексною взаємодією зовнішніх умов функціонування та внутрішнього потенціалу підприємства. У даному контексті аналітичний інструментарій забезпечує узгодження стратегічних орієнтирів із наявними ресурсними й організаційними можливостями.

Взаємозв'язок внутрішніх і зовнішніх чинників, що визначають інноваційний розвиток промислового підприємства представлено на рис. 1.

Специфіка інноваційного розвитку полягає у тому, що вплив внутрішніх і зовнішніх чинників має нелінійний та взаємозалежний характер. Зовнішнє середовище може як стимулювати реалізацію внутрішнього потенціалу підприємства, так і обмежувати його використання, тоді як результати інноваційної діяльності здатні змінювати конкурентні позиції підприємства та характер його взаємодії з ринковим і технологічним простором. У зв'язку з цим обґрунтованим є застосування агрегованих індикаторів, що забезпечують комплексну оцінку стану та тенденцій роз-

Рис. 1. Взаємозв'язок внутрішніх і зовнішніх чинників, що визначають інноваційний розвиток промислового підприємства

Джерело: сформовано авторами на основі [2-5]

витку зовнішнього середовища інноваційної діяльності підприємств.

На міжнародному рівні для оцінки готовності економіки до сталого інноваційного розвитку застосовується комплексний підхід, що включає аналіз стану інноваційної системи [6]. Такий підхід засвідчує, що відповідна оцінка базується на інтеграції кількісних і якісних індикаторів, які комплексно характеризують умови формування та реалізації інноваційного потенціалу на національному рівні.

Стрімкий розвиток інформаційних технологій, електронних мереж та засобів зв'язку в цілому за останні десятиліття стали початком для нового більш складного та глобального процесу діджиталізації в усіх напрямках життєдіяльності суспільства та економіки [7].

Серед провідних міжнародних рейтингів, що характеризують рівень інноваційного розвитку країн, виокремлюють такі: Глобальний індекс інновацій (Global Innovation Index, далі – GII), Індекс Європейського інноваційного табло (European Innovation Scoreboard, далі – EIS) та Індекс інноваційного розвитку агентства Bloomberg (Bloomberg Innovation Index, далі – BII).

Динаміка позицій України у міжнародних рейтингах інноваційного розвитку з 2018-2025 рр. представлена на рис. 2.

GIІ є міжнародно визнаним комплексним індикатором оцінки інноваційного розвитку країн, який щорічно формується під координацією World Intellectual Property Organization (WIPO) у співпраці з провідними аналітич-

ними та науковими інституціями [13]. Порівняльний аналіз складових Global Innovation Index за 2022-2025 рр. відзначає погіршення позицій України за більшістю напрямів інноваційного розвитку. Найбільш суттєве зниження спостерігається за складовою «Людський капітал і дослідження»: переміщення з 49 на 65 позицію свідчить про послаблення конкурентоспроможності у сфері освіти та наукових досліджень у міжнародному вимірі.

В свою чергу EIS є офіційним аналітичним інструментом Європейської Комісії, який використовується для комплексної оцінки інноваційної спроможності країн Європейського Союзу та окремих асоційованих держав [14]. Аналіз показників European Innovation Scoreboard у 2022-2025 рр. дає підстави стверджувати, що серед компонентів зовнішнього середовища інноваційного розвитку України визначальний вплив мають чинники, пов'язані з людськими ресурсами, цифровою трансформацією та екологічною стійкістю.

Bloomberg Innovation Index є міжнародним аналітичним інструментом оцінювання інноваційної спроможності країн та спрямований на порівняльний аналіз національних економік з позиції їх здатності створювати, впроваджувати та комерціалізувати інновації в умовах глобальної конкурентної взаємодії. Результати рейтингової оцінки України за складовими Bloomberg Innovation Index у 2019-2021 рр., що характеризують параметри зовнішнього середовища інноваційного розвитку в довоєнний період, засвідчують його

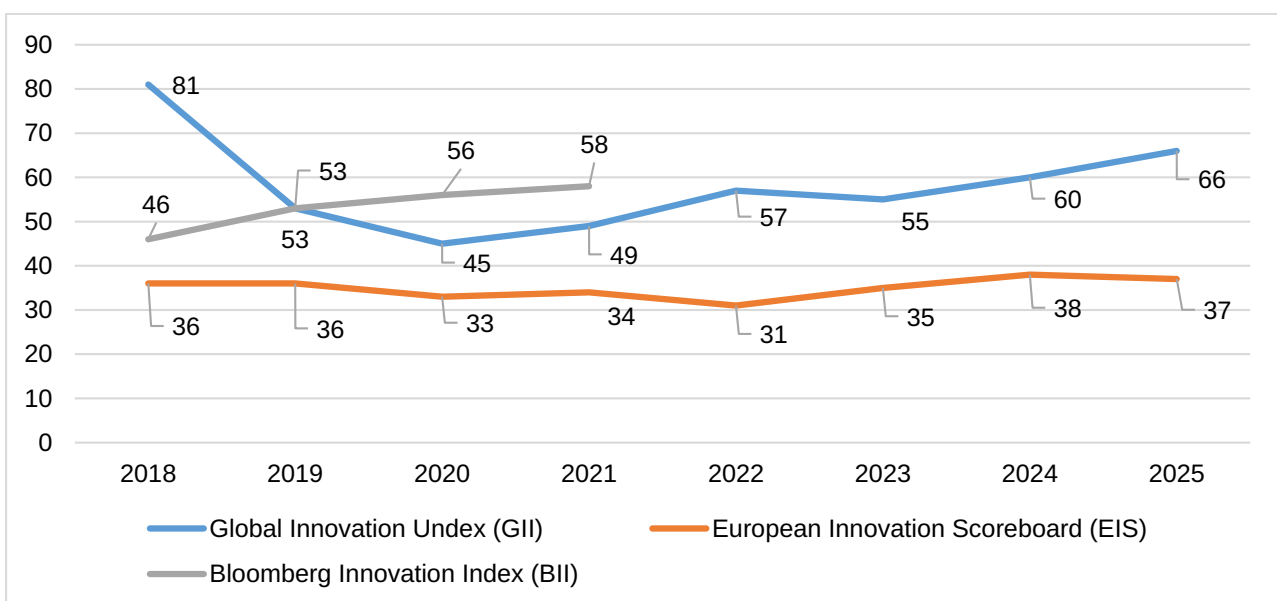

Рис. 2. Динаміка позицій України у міжнародних рейтингах інноваційного розвитку з 2018-2025 рр.

Джерело: сформовано авторами на основі [8-12]

формування під впливом структурно неоднорідних чинників. З метою забезпечення зіставності різнорідних показників інноваційного розвитку, що входять до структури GII, EIS та BII, доцільним є застосування методу стандартизації. Необхідність такого підходу зумовлена відмінностями в економічному змісті окремих складових індексів і різними одиницями їх виміру. У межах процедури стандартизації показники класифіковано на стимулятори та дестимулятори залежно від напрямку їх впливу на інноваційний розвиток. До стимуляторів віднесено складові індексу EIS, для яких зростання значення свідчить про посилення інноваційного потенціалу. Натомість показники GII та BII інтерпретуються як дестимулятори, оскільки вони подані у вигляді рейтингових позицій, де менше числове значення відповідає вищому рівню інноваційного розвитку.

Стандартизацію показників здійснено за методом розмаху варіації, що забезпечує перетворення вихідних значень у безрозмірну шкалу в межах інтервалу від 0 до 1. Для показників-стимуляторів застосовано формулу [15]:

$$x'_i = \frac{x_i - x_{min}}{x_{max} - x_{min}}, \quad (1)$$

де x'_i – нормоване значення показника;
 x_i – початкове значення показника;
 x_{min} , x_{max} – відповідно мінімальне та максимальне значення показника за досліджуванний період.

Для показників-дестимуляторів застосовано процедуру зворотної стандартизації, що враховує обернений характер їх впливу на інноваційний розвиток:

$$x'_i = \frac{x_{max} - x_i}{x_{max} - x_{min}}, \quad (2)$$

Отримані стандартизовані індикатори формують аналітичну базу для подальшої візуалізації результатів із застосуванням інструменту теплової карти (heat map), що дозволяє наочно ідентифікувати сильні та проблемні зони інноваційного розвитку, зокрема за індексом BII (рис. 3).

Як видно з рис. 3, у 2019-2021 рр. інноваційний розвиток характеризувався недостатньою ефективністю трансформації результатів науково-дослідної діяльності у зростання

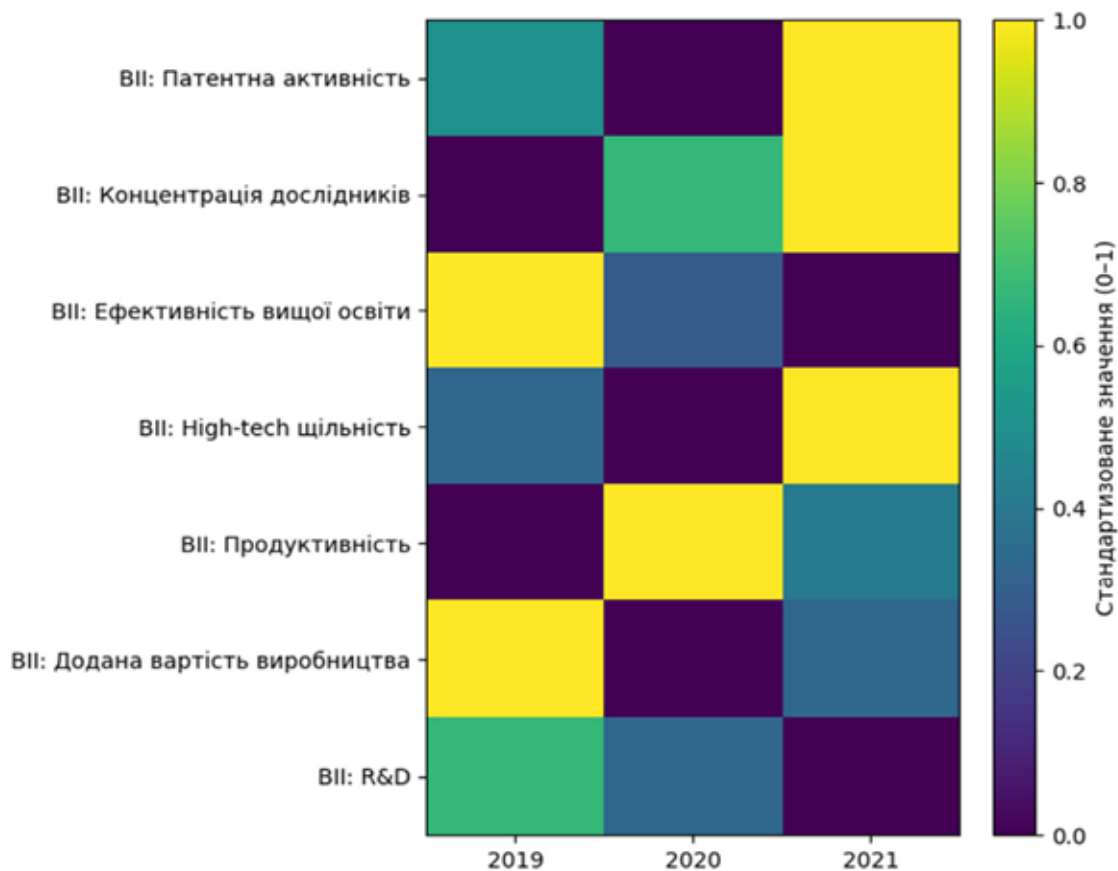

Рис. 3. Теплова карта стандартизованих складових BII, 2019-2021 рр.

Джерело: сформовано автором на основі розрахованих стандартизованих показників

продуктивності. Теплова карта стандартизованих складових GII та EIS за 2022-2025 рр. наведено на рис. 4.

Проведений аналіз засвідчив, що найбільш варіативними складовими зовнішнього середовища інноваційного розвитку є людський капітал, цифровізація та сталий розвиток, які формують визначальні тенденції інноваційної динаміки.

Аналіз внутрішнього середовища передбачає виявлення стратегічної ситуації всередині підприємства, що характеризує поточний стан

діяльності і використання виробничих і фінансових ресурсів [16]. Він виступає важливою складовою стратегічної оцінки підприємства (рис. 5).

Запропонована структуризація внутрішнього середовища підприємства та відповідна система показників оцінювання ґрунтуються на виокремленні ключових функціональних підсистем, які визначають результативність господарської діяльності та рівень управлінської спроможності підприємства. Перевагою підходу є його орієнтація на інтегровану

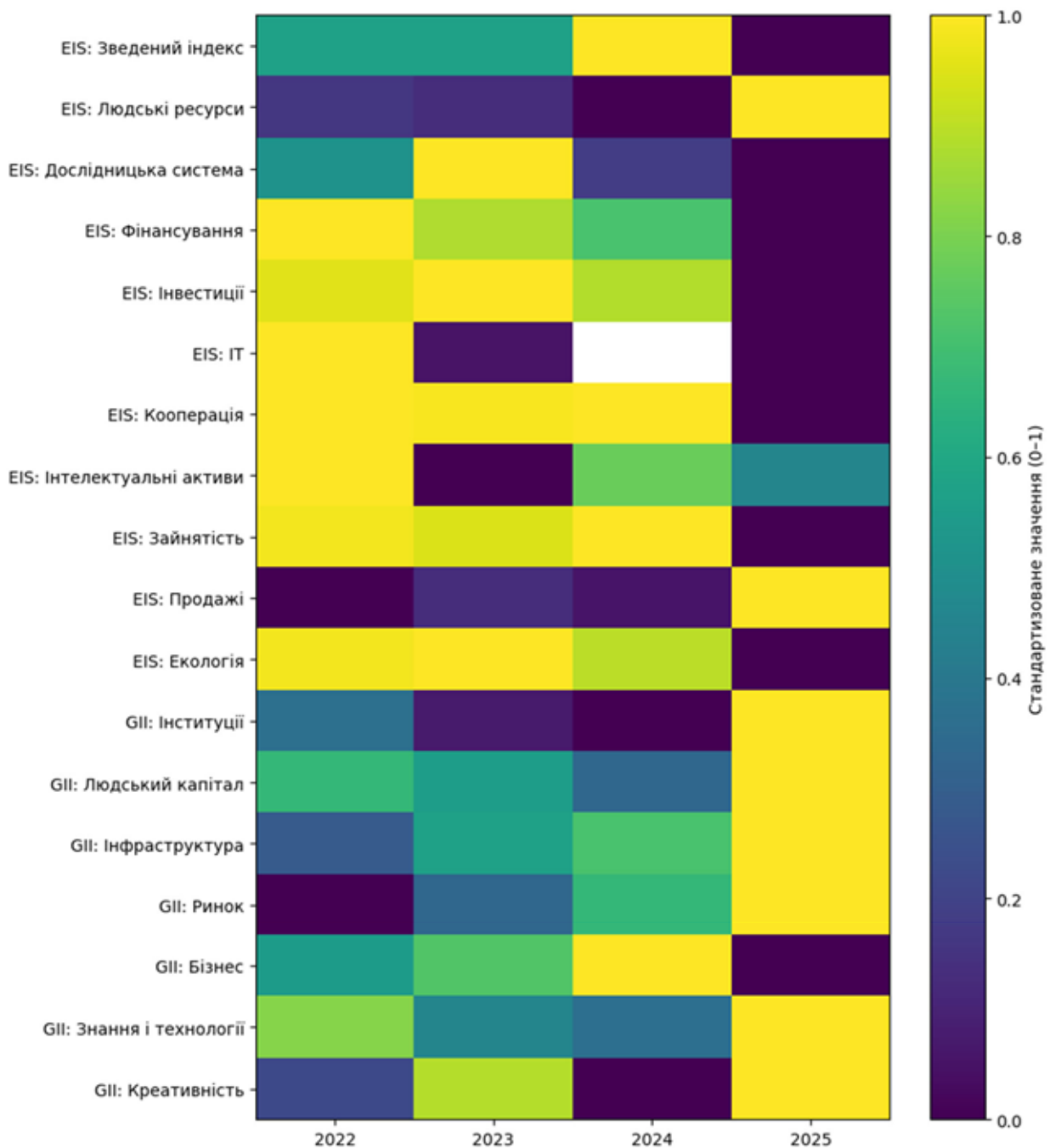
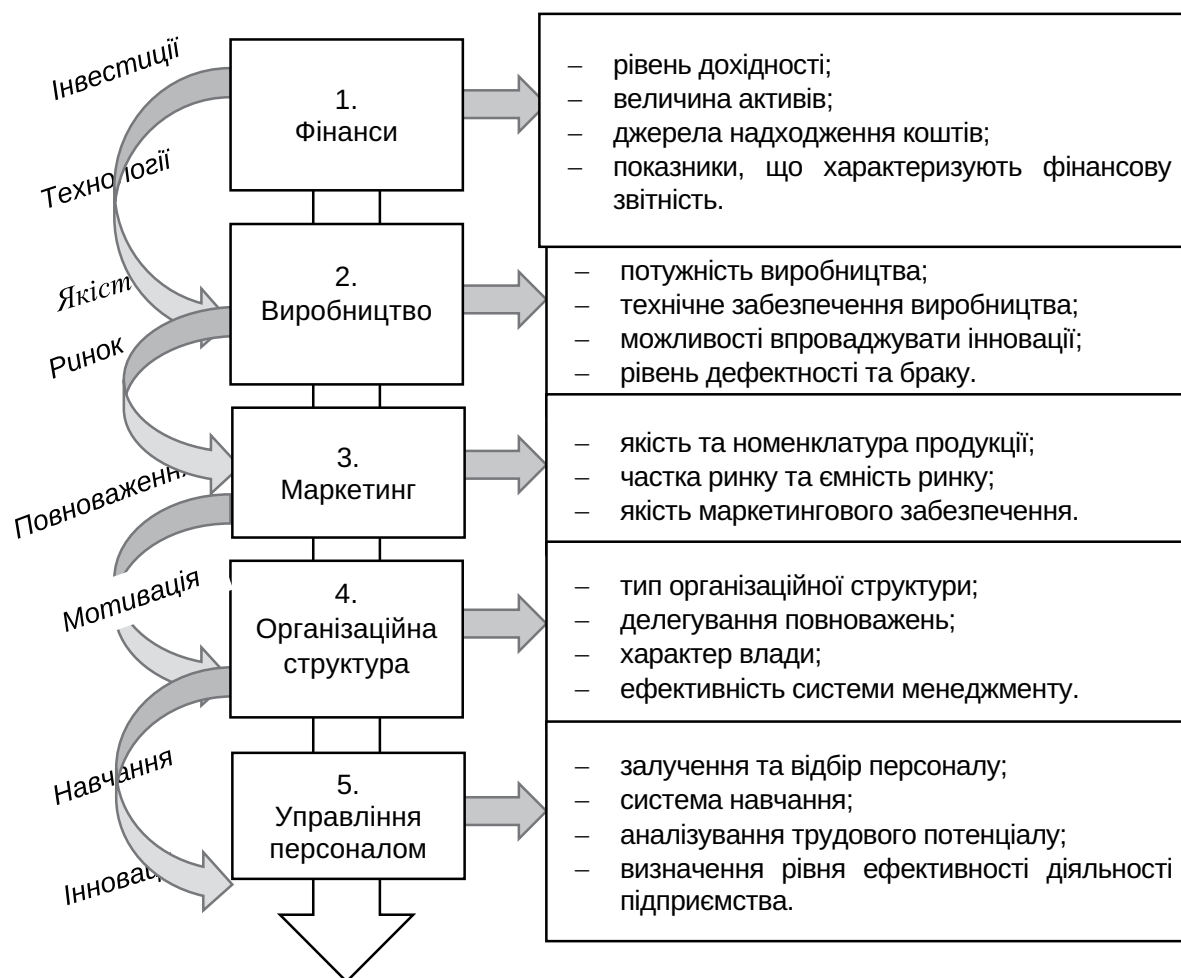

Рис. 4. Теплова карта стандартизованих складових EIS та GII у 2022-2025 рр.

Джерело: побудовано автором на підставі розрахованих стандартизованих показників

Рис. 5. Структурно-аналітична модель внутрішнього середовища підприємства в контексті формування інноваційного розвитку

Джерело: розроблено автором на підставі [17]

ресурсно-функціональну характеристику внутрішнього середовища, що дає змогу системно оцінити фінансову стійкість, виробничо-технологічний потенціал, організаційно-управлінські механізми та кадрові можливості підприємства у взаємозв'язку між собою.

У контексті діагностики внутрішнього середовища запропонований перелік показників розширює аналітичний інструментарій оцінювання, оскільки інтегрує стратегічні цілі підприємства з його внутрішніми компетенціями. Це створює підґрунтя для більш аргументованого виявлення внутрішніх резервів зростання, потенційних обмежень і чинників, що формують стратегічну стійкість у довгостроковому періоді. В той же час наявність якісних характеристик серед окремих елементів ускладнює їх пряме кількісне вимірювання, що зумовлює необхідність застосування комбінованих методів аналізу з поєднанням кількісних та експертних підходів.

Висновки. Проведена діагностика зовнішнього та внутрішнього середовищ інноваційного розвитку засвідчила, що формування інноваційної активності підприємств відбувається під впливом складної та взаємозалежної системи чинників, які мають різну динаміку. Аналіз міжнародних індексів інноваційного розвитку дозволив виявити структурні дисбаланси зовнішнього середовища, зокрема варіативність показників людського капіталу, цифровізації та екологічної стійкості, а також звуження фінансово-інвестиційної підтримки інновацій у післякризовий період. Отримані результати свідчать про наявність дисбалансу між ресурсними можливостями та результативними характеристиками інноваційної діяльності: покращення окремих компонентів, зокрема людського капіталу та інституційних умов, не супроводжується суттєвим посиленням фінансового забезпечення та інфраструктурної підтримки, що

знижує ефективність трансформації потенціалу в інноваційні результати. Інновації в умовах обмежених ресурсів виконують переважно адаптаційну функцію, спрямовану на підтримку ринкових позицій, а не на забезпечення довгострокового зростання продуктивності. Діагностика внутрішнього середовища підтвердила доцільність ресурсно-функціонального підходу до його структуризації, який дозволяє встановити відповідність між фінансовими, виробничими, організаційними

та кадровими можливостями підприємства і фактичними результатами діяльності. Такий підхід забезпечує виявлення внутрішніх резервів розвитку та обмежень, що визначають рівень інноваційної спроможності. Таким чином, комплексна діагностика зовнішнього та внутрішнього середовищ формує аналітичне підґрунтя для обґрунтованого вибору стратегічного напрямку інноваційного розвитку підприємства та підвищення його довгострокової конкурентоспроможності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Драган О. І., Карпа М. Б. Напрямки інноваційного розвитку підприємств. *Київський економічний науковий журнал*. № 10. 2025. С. 51–55. DOI 10.32782/2786-765X/2025-10-7
2. Маслак О. І., Смірнова Д. М. Інноваційний потенціал підприємства: ключові фактори впливу в умовах невизначеності. *Економічний простір*. 2024. № 196. С. 61–66. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.196.61-66>
3. Гук О. В., Мельник А. В. Фактори впливу на інноваційну діяльність підприємств. *Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи: збірник тез доповідей I міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 23 квітня 2020 року)*. Київ. 2020. С. 164–165.
4. Кобелев В. М., Василюк К. О. Інноваційна діяльність промислового підприємства. *Вісник НТУ «ХП»*. 2018. № 47(1323). С. 67–72.
5. Petrashevskaya A., Kolontai S., Niekrasova L., Dyskina A., Jocić D.R. Determining the Efficiency of Innovative Activities in the Context of Enterprise Management. In: Karabegović, I., Kovačević, A., Mandžuka, S. (eds) *New Technologies, Development and Application VIII*. NT 2025. Lecture Notes in Networks and Systems, vol 1484. Springer, Cham. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-95200-5_22
6. Ковальчук В. Аналіз тенденцій інноваційного розвитку національної економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-58-33>
7. Зайченко К.С. Діджиталізація економік та суспільства: світові тенденції. *Актуальні проблеми економіки*. № 9 (267). 2023. DOI: 10.32752/1993-6788-2023-1-267-21-30
8. Крилов Д. В. Аналіз рейтингового оцінювання розвитку інноваційної діяльності в Україні. *Ефективна економіка*. № 5. 2022. DOI: 10.32702/2307-2105-2022.5.8
9. Ломачинська І. А., Горняк О. В. Інноваційний потенціал як чинник зростання та конкурентоспроможності національної економіки: аналіз, оцінка та перспективи розвитку. *Економіка та суспільство*. № 72. 2025. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-67>
10. Horbachenko S., Syvolap L., Nikitchenko S., Revenko A., Riabeka Y. Innovative development of Ukraine's economy. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. № 3(38). 2021. С. 390-396.
11. European Innovation Scoreboard 2018–2025. URL: <https://euagenda.eu/publications/european-innovation-scoreboard-2025>
12. Ковальчук Т. Г., Загарій В. К. Напрями вдосконалення стратегії інноваційного розвитку України в умовах техноглобалізму. *Бізнес Інформ*. № 9. 2023. С. 85–91.
13. Duarte M. P., Ferreira J. J., Fernandes C. I., et al. The Measurement of Innovation: A Systematic Review and Future Perspectives on Global Innovation Index Research. *Heliyon*. 2025. Vol. 13, No. 3. Art. 031. DOI: <https://doi.org/10.3390/publications13030031>
14. What is European Innovation Scoreboard. URL: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/statistics/performance-indicators/european-innovation-scoreboard_en
15. Марець О. Р., Вільчинська О. М. Теоретичні питання побудови інтегральних індикаторів. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. № 9. С. 1017–1020.
16. Демиденко С. Л. Особливості стратегічного аналізу середовища підприємства. *Ефективна економіка*. 2015. № 9. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_9_21
17. Лук'янова В. В. Сучасний стан теоретичних основ діагностики діяльності підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2009. № 3, Т. 1. С. 52–58.

REFERENCES:

1. Dragan O.I., Karpa M.B. (2025). Napriamky innovatsiinoho rozvytku pidpriemstv [Directions of innovative development of enterprises]. *Kyivskyi ekonomichnyi naukovyi zhurnal*, № 10, 51–55. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-10-7> (in Ukrainian)
2. Maslak O.I., Smirnova D.M. (2024). Innovatsiinyi potentsial pidpriemstva: kluchovi faktory vplyvu v umovakh nevyznachenosti [Innovative potential of the enterprise: key influencing factors under conditions of uncertainty]. *Ekonomichnyi prostir*, № 196, 61–66. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.196.61-66> (in Ukrainian)
3. Huk O.V., Melnyk A.V. (2020). Faktory vplyvu na innovatsiynu diialnist pidpriemstv [Factors influencing innovative activity of enterprises]. *Biznes, innovatsii, menedzhment: problemy ta perspektyvy: zbirnyk tez dopovidei I mizhnarodnoi nauково-praktychnoi konferentsii*, Kyiv, 23 kvitnia 2020 r., 164–165. (in Ukrainian)
4. Kobieliiev V.M., Vasyliuk K.O. (2018). Innovatsiina diialnist promysloвого pidpriemstva [Innovative activity of an industrial enterprise]. *Visnyk NTU «KhPI»*, № 47(1323), 67–72. (in Ukrainian)
5. Petrashevska A., Kolontai S., Niekrasova L., Dyskina A., Jocić D.R. (2025). Determining the efficiency of innovative activities in the context of enterprise management. In: Karabegović I., Kovačević A., Mandžuka S. (eds) *New Technologies, Development and Application VIII. NT 2025. Lecture Notes in Networks and Systems*, Vol. 1484. Springer, Cham. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-95200-5_22
6. Kovalchuk V. (2023). Analiz tendentsii innovatsiinoho rozvytku natsionalnoi ekonomiky [Analysis of trends in innovative development of the national economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*, № 58. DOI: <https://doi.org/10.32782/524-0072/2023-58-33> (in Ukrainian)
7. Zaichenko K.S. (2023). Didzhytalizatsiia ekonomik ta suspilstva: svitovi tendentsii [Digitization of economies and society: global trends]. *Aktualni problemy ekonomiky*, № 9 (267). DOI: <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2023-1-267-21-30> (in Ukrainian)
8. Krylov D.V. (2022). Analiz reitynhovoho otsiniuvannia rozvytku innovatsiinoi diialnosti v Ukraini [Analysis of rating assessment of innovative activity development in Ukraine]. *Efektivna ekonomika*, № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2022.5.8> (in Ukrainian)
9. Lomachynska I.A., Horniak O.V. (2025). Innovatsiinyi potentsial yak chynnyk zrostantia ta konkurentospromozhnosti natsionalnoi ekonomiky: analiz, otsinka ta perspektyvy rozvytku [Innovative potential as a factor of growth and competitiveness of the national economy: analysis, assessment and development prospects]. *Ekonomika ta suspilstvo*, № 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-67> (in Ukrainian)
10. Horbachenko S., Syvolap L., Nikitchenko S., Revenko A., Riabeka Y. (2021). Innovative development of Ukraine's economy. *Finansovo-kredytна diialnist: problemy teorii i praktyky*, №3(38), 390–396.
11. European Innovation Scoreboard (2018–2025). URL: <https://euagenda.eu/publications/european-innovation-scoreboard-2025> (accessed January 17, 2026).
12. Kovalchuk T.H., Zaharii V.K. (2023). Napriamy vdoskonalennia stratehii innovatsiinoho rozvytku Ukrainy v umovakh tekhnoglobalizmu [Directions for improving the strategy of innovative development of Ukraine under technoglobalism]. *Biznes Inform*, № 9, 85–91. (in Ukrainian)
13. Duarte M.P., Ferreira J.J., Fernandes C.I., et al. (2025). The measurement of innovation: A systematic review and future perspectives on Global Innovation Index research. *Heliyon*, Vol. 13, No. 3, Art. 031. DOI: <https://doi.org/10.3390/publications13030031>
14. What is European Innovation Scoreboard. URL: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/statistics/performance-indicators/european-innovation-scoreboard_en (accessed January 10, 2026).
15. Marets O.R., Vilchynska O.M. (2016). Teoretychni pytannia pobudovy intehralnykh indyikatoriv [Theoretical issues of constructing integral indicators]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, №9, 1017–1020. (in Ukrainian)
16. Demydenko S.L. (2015). Osoblyvosti stratehichnoho analizu seredovyscha pidpriemstva [Features of strategic analysis of the enterprise environment]. *Efektivna ekonomika*, № 9. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_9_21 (accessed January 07, 2026). (in Ukrainian)
17. Lukianova V.V. (2009). Suchasnyi stan teoretychnykh osnov diahnostryky diialnosti pidpriemstva [Current state of theoretical foundations of enterprise diagnostics]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu*, № 3, Vol. 1, 52–58. (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 27.02.2026

Дата прийняття статті: 18.03.2026

Дата публікації статті: 28.03.2026